

SEDMOP LIS

Výlety jako odměna za celoroční projekty

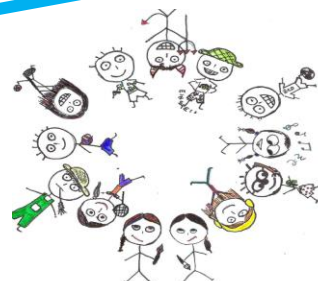
Jaký projekt provázel jakou třídu po celý rok? A kam jeli žáci v červnu za odměnu? Čtěte speciální číslo!

Prázdniny 2018

OBSAH

1. TŘÍDA	3
ŠKOLNÍ VÝLET NA ÚSUŠÍ	3
PROJEKT BODLÁKOV	4
2. TŘÍDA	5
PROJEKT OBR OD BODLÁČÍ HORY	5
VÝLET DO KATEŘINSKÉ JESKYNĚ	6
3. A TŘÍDA	7
VÝLET DO PERMONIA	7
PROJEKT – NAŠE PŮDA, NAŠE PLODINA	8
3. B TŘÍDA	9
PROJEKT NAŠE PŮDA, NAŠE ZEMĚ	9
ŠKOLNÍ VÝLET DO PERMONIA	10
4. A TŘÍDA	11
VÝLET DO VIDA BRNO A PARNÍKEM PŘES BRNĚNSKOU PŘEHRADU	11
PROJEKT NAŠE PŮDA, NAŠE PLODY	12
4. B TŘÍDA	13
TŘÍDNÍ PROJEKT NAŠE TŘÍDA, MŮJ DRUHÝ DOMOV	13
VÝLET DO KATEŘINSKÉ JESKYNĚ A PROCHÁZKA MORAVSKÝM KRASEM.....	14
5. TŘÍDA	15
PROJEKT RYBIČKY VE TŘÍDĚ	15
VÝLET DO VIDA CENTRA	16
6. TŘÍDA	17
ROČNÍKOVÝ PROJEKT	17
VÝLET K PILSKÉ NÁDRŽI.....	18
7. TŘÍDA	19
PROJEKT STAVÍME MOST MEZI GENERACEMI.....	19
VÝLET DO RS POD TEMPLŠTÝNEM	20
8. TŘÍDA	21
PROJEKT POŘÁDÁNÍ SPORTOVNÍCH TURNAJŮ	21
ŠKOLNÍ VÝLET – MILOVY	22
9. TŘÍDA	23
PROJEKT SPOLUPOŘÁDÁNÍ AKCI.....	23
VÝLET DO ÚSTECKÉHO KRAJE	24

1. TŘÍDA

Školní výlet na Úsuší

S prvňáčky jsme vyrazili na toulky po okolí. Pěšky jsme se vydali mezi rozkvetlými loukami, po polních cestách do nedaleké vesničky Úsuší. Procházku jsme si zpestřili hrou, kdy děti hledaly obálky a pak řešily úkoly, které se v nich ukrývaly. Poznávaly rostliny, listy ze stromů, poslouchaly zvuky přírody. V lese utvářely geometrické tvary z větví, tvořily obrazy z různých přírodnin a stavěly spižírnu pro veverku nebo domečky pro lesní skřítky.

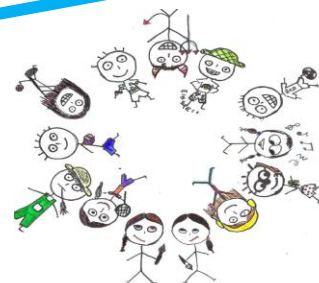

V Úsuší jsme si užili koupačku v bazénu a pak jsme si v kulturním domě pochutnali na výborné bramboračce od jedné z maminek. Po odpolední siestě jsme se vydali zpět do školy, kde jsme si připravili karimatky a spacáky na večer a šli jsme rozdělát oheň. Opékali jsme špekáčky, hráli hry a mlsali napečené

dobroty od maminek a babiček. Po setmění se ti nejstatečnější vydali na stezku odvahy (všichni kromě čtyř miláčků, kteří podlehli únavě a usnuli při čtení pohádky – díky ☺). Četla jsem vytrvale a dlouho, dokud mi nedošel hlas, doufajíc, že umožím všechny ☺).

Stížnosti od dětí byly dvě: málo času v bazénu (ještě že jim padají zuby přirozeně a nikdo neví, kolik jich vypadalo, když celí modří drkotali zuby ☺) a málo strašidelná stezka odvahy (zde upřímně říkám, že bych sama, ve tmě, za větru odcházející bouře kolem školy neběhala ani náhodou ☺).

Ale jak je libo, draží skoro druhácci. Za rok přitvrdíme.

Projekt Bodlákov

První třída v rámci projektu Global Storylines pracovala na vytvoření vlastní vesničky, kterou nazvala Bodlákov. Děti si samy rozhodovaly, jak má vesnička vypadat, kde budou domy a cesty, a vymýšlely, z jakých materiálů vznikne.

Bylo úžasné pozorovat, jak se nám Bodlákov plnil především rotlinami, stromy, zvířátky a rybníky. Všichni také mysleli hodně na bezpečí a vzdělání. Postavena byla budova hasičky, policejní stanice a škola. Z žáků se stali obyvatelé s různými druhy povolání jako např. DJ, závodčák nebo trenéři juda.

V průběhu roku se vesničané potýkali s různými problémy. Tím posledním a stěžejním byla návštěva Obra. Obyvatelé se ale nezalekli a na mimořádné schůzi radních vymysleli řešení v říkance:

My se Obra nebojíme,
protože jsme stateční.

Jsme Nebojsové!

Obrové jsou úžasní.

Jenom někdy hodně sní,

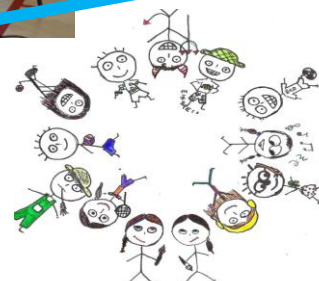
protože jsou hladoví.

Prvňáci je nakrmí!

A obra pohostili jako přítele.

Veronika Pavlíčková

2. TŘÍDA

Projekt Obr od Bodláčí hory

Letos se naše druhá třída zúčastnila projektu Obr od Bodláčí hory. Do projektu jsme se zapojili společně s jinými školami v České republice ve spolupráci s vládní neziskovou organizací NaZemi a Masarykovou univerzitou Brno. Celý rok jsme pracovali a učili se na příběhu.

Na

postavili

jíme

Kočíčkov. Jako

měla domy,

ale i elektrárnu

Potom jsme se

obyvateli,

a povolání. Ve

dobře dařilo,

najednou začaly

Někdo nám

dělal nepořádek

další neplechy.

vypadalo na

jíme tedy

nám pomohl

vyřešit. Obrolog se ale neosvědčil, chtěl jen peníze bez práce. Rozhodli jsme se, že si poradíme sami. Nejprve jsme chtěli obra chytit a poslat k sousedům, ale pak někoho napadlo, že bychom se s ním mohli zkusit skamarádit. Obr byl pro, a tak jsme vymýšleli, jak to bude ve vesnici společně s obrem fungovat – kde bude bydlet a co bude dělat. Naštěstí se všechno povedlo a obr je náš prima kamarád.

podzim jsme si

vesničku, kterou

pojmenovali

správná vesnice

zahrady, obchod,

nebo bazén.

stali jejími

vybrali si jména

vesnici se nám

když tu se

dít divné věci.

kradl úrodu,

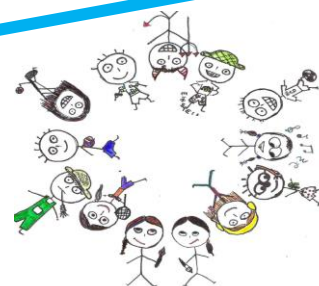
po okolí a různé

Podle všeho to

obra. Pozvali

obrologa, aby

problém s obrem

Výlet do Kateřinské jeskyně

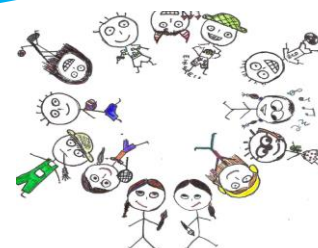
V letošním školním roce jsme se společně s kamarády ze 4. B vypravili na školní výlet do Kateřinské jeskyně. Protože den byl opravdu horký, ochlazení v jeskyni jsme jen uvítali. Od paní průvodkyně jsme se dozvěděli něco o vzniku vápencových útvarů, prohlédli si kouzelnou výzdobu dómů s mnoha krápníky a zjistili, že je zde po zhasnutí osvětlení opravdu absolutní tma.

Po prohlídce jeskyně jsme pěšky vystoupali na horní můstek propasti Macocha, kde jsme se seznámili s pověstí, která se k tomuto místu váže, a shlédli dolů do obrovské hloubky. Pohled to byl vskutku uchvacující. Po občerstvení a nákupech jsme vyrazili zpět do Deblína.

Kateřina Klímová

3. A TŘÍDA

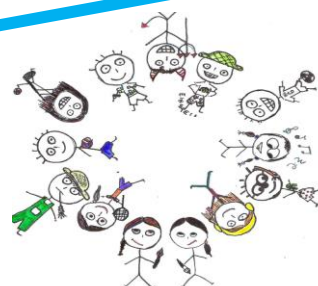
Výlet do Permonia

Ve čtvrtek 21. 6. 2018 navštívily třetí ročníky společně Permonium v Oslavanech. Permonium je park, který vznikl na základě oslavanských pověstí o 6 oslavanských permonech na území bývalého rosicko-oslavanského revíru. Jedná se převážně o technické atrakce v duchu hornických tradic.

Rozsáhlý areál je členěný do dvou výškových úrovní. Nachází se zde 26 různých atrakcí – uzlů, nazvaných hornickou hantýrkou, v nichž se odehrává interaktivní hra „Magic Permon“ řízená pomocí moderních informačních technologií.

Děti byly rozděleny do týmů, ve kterých zdolávaly překážky v různých prostředí – prales, důlní jezero, sopka, hornická dílna, reálné štoly aj. Odměnou za zdolání překážky bylo získání kódu. Přes úsilí dětí se mnohdy kód nepodařilo získat, ale nikdo se nevzdával bez boje, a tak všechny týmy získaly cenu, tou byl malý cínový permoník. Po zdolání překážek si děti dopřály zaslouženého osvěžení v podobě „čachtání“ v důlním jezírku a malém brouzdališti v areálu. Po občerstvení a nákupu drobných upomínkových předmětů se spokojené a lehce znavené třídy odebraly domů.

Projekt – Naše půda, naše plodina

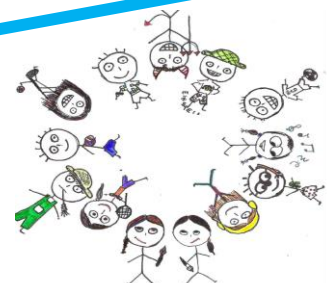
Projekt Global Storyline děti vtahuje do dění kolem nich. Učí je díky příběhu, který se odehrává ve smyšlené vesnici (komunitě). Děti si učí role ve své komunitě – vytvoří si rodinu, která má své členy. Volí si zastupitele – starostu, místostarostu a strážníka. Poté navrhnou, jakou plodinu bude vesnice pěstovat. Každý člen komunity se stará o plodinu svým způsobem. V 3. A si děti vytvořily vesničku Kolesov. Vymyslely si své vlastní smyšlené či běžné rostliny a pak si zvolily - velkým překvapením byla volba pěstování obilí. Po velkolepé sklizni děti obilí nabízely k prodeji a velice výhodně prodaly obchodníkovi.

Příběh storyline otevřel řadu otázek, které děti napadaly právě v souvislosti s vytvářením komunit. Vztahy v rodinách, volbu povolání, potřeby pro pěstování plodin aj. Děti díky tomuto projektu řešily také otázky globálního charakteru – uprchlická otázka, lidé bez domova, hladomor ve světě, způsob obdělávání půdy, reklama, obchodování, férový obchod. Součástí ročního projektu byla exkurze na ekofarmu Nelepeč, kde děti získaly zkušenosti z oblasti bio zemědělství. Mapovaly zemědělce a výrobce bio produktů ve svém okolí. Seznámily se se způsobem obchodování ve světě a v lokálních prodejnách. Řešily otázku férového obchodu, kterou dětem v rámci meziročníkového učení zajistily formou besedy žáci 9. třídy.

Projekt dětem umožnil prozkoumat komplexní globální témata v bezpečném prostředí fiktivní vesnice Kolesov.

Eva Bartesová

3. B TŘÍDA

Projekt Naše půda, naše země

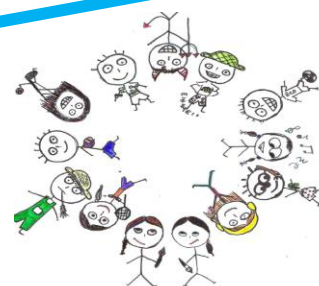
Žáci 3. B se letos ponořili do tématu pěstování plodiny, jejího prodeje a důsledků, které mohou mít jako jednotlivci i komunita na širší společenství a celý svět. Žáci si nejprve vytvořili vlastní vesnici, kterou pojmenovali Údolí, a navrhli si plodinu, kterou budou pěstovat. Po napínavém hlasování vyhrála plodina s názvem Kakarádo. Jednalo se o kvetoucí plodinu, ze které sklízeli vše – od kořenu a stonku po květy, vylisovali šťávu a olej. Pěstovaná plodina byla natolik výjimečná, že jim za ni prodejce z ciziny nabídl 1 miliardu. Děti zajásaly a ihned smlouvu podepsaly. Ale ouha! Ve smlouvě byla věta, že cena plodiny je závislá na cenách na celosvětových trzích. Takže místo miliardy se musely spokojit s málem. Nakonec přijaly 1 milion a řešily, jak s ním budou následující rok hospodařit.

Zajímavým zpestřením projektu byla např. plavba do nové země, kde měli žáci vytvořené svoje lodě a vydali se na příjemnou plavbu. Poté, co přišla bouře a lodě žáků se téměř potopily, se museli rozhodnout, co mohou postrádat, a tudíž vyhodit přes palubu. Pro všechny posádky lodí bylo důležité si dovézt do nové země pitnou vodu, knihy, teplé oblečení, ale důležité bylo pro děti mít také možnost vzdělání, přátele, zdravotní péči a čisté životní prostředí.

Velmi emotivním tématem bylo porcování banánu. Žáci se seznámili se způsobem prodeje banánu od prvotního producenta až po spotřebitele v Evropě. Nesouhlas nad zisky velkých společností a nedostatečnou odměnou pro plantážníky chtěli řešit hned posláním svých peněz a dopisem pro velké společnosti.

V rámci třídního projektu žáci po celý školní rok pracovali zejména ve skupinách, diskutovali nad různými tématy, dozvěděli se o práci starosty a zjistili, že i malá komunita má vliv na dění ve světě.

Školní výlet do Permonia

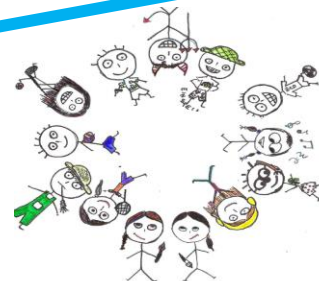
Letos na děti čekali na školním výletě permoníci. Měli různou barvu i drahokamy, ale nebyly zadarmo. Děti si je museli zasloužit na dobrodružné cestě, kterou podnikli v Permoniu v Oslavanech. A že to nebyla cesta vůbec jednoduchá. Na děti čekal např. točící se tunel, kostlivec, tma v podzemí, stříkající voda, plavba po řece a mnoho dalších napínavých dobrodružství.

Děti byly dobrodružnou cestou nadšené, a kdo už nemohl, ten se rád občerstvil v místním kiosku. Odměnou pro každého byl barevný permoník, kterého si každý, kdo získal požadované množství bodů, mohl odnést domů.

Monika Semerádová

4. A TŘÍDA

Výlet do VIDA Brno a parníkem přes Brněnskou přehradu

V pondělí 18. 6. 2018 jsme jeli na školní výlet do VIDA Brno. Nejvíce mě zaujal program, ve kterém jsem dělali různé pokusy. Nejvíce se mi líbil pokus, ve kterém jsme si každý nalili nějakou vodu, ta už nevím, jak se jmenovala. Do zkumavky nám pak paní, která s námi dělala ty pokusy, nalila modrou barvu. Když jsme s tou zkumavkou zaštěrchali, tak se ta voda zbarvila do modra. Když se to chvíli položilo, tak to zas zbělalo. Moc se mi tam líbilo.

(Vojta Felkl)

VIDA je dobré vědecké centrum pro malé vědce. Jsou zde různé atrakce, můžete si vyzkoušet udělat vlny, tsunami nebo si zkusit, co dělají vaše orgány. Pro úplně malé děti je tam prolézačka s malým bazénkem plným balónků. Pro starší děti je tam vědecký program, za kterého si můžete odnést něco na památku. Je tam toho ještě víc, ale nejlepší bude, když tam pojedete sami. Člověk se pořád učí.

(Kuba Řepa)

Ve VIDA se mi líbilo všechno, ale nejvíc jak jsme si vyráběli ten dárek. Ještě se mi líbil ten točící kruh a obchod. Líbil se mi parník, byl hrozně super. Výletu dávám 10/10.

(David Pleva)

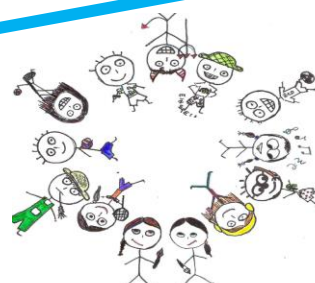
VIDA mě hodně překvapila, protože jsem si myslela, že to bude nuda. Ve VIDA se mi nejvíc líbily atrakce, ale i pokusy byly úžasné. Moc jsem si to užila, bylo to zajímavé.

(Kristýna Kolářová)

V pondělí jsme jeli autobusem do zábavního parku v Brně. Všichni jsme se těšili. Nejvíc se mi líbil kolotoč, ve kterém jsme po sobě házeli balónky. Zaujal mě taky tobogán. Moc se mi líbila návštěva chemické laboratoře, kde jsme dělali pokusy. Nakonec jsme si mohli odnést krabičku se směsí kapalin, která mění barvu na modrou a pak na vodu.

(Lucie Vyroubalová)

Projekt Naše půda, naše plody

Zapojili jsme se do pilotování projektu Global Storyline organizace NaZemi, pro naši třídu jsem vybrala projekt pod názvem „Naše půda, naše plody“. Jedná se o příběh ve smyšlené zemědělské komunitě, kde každé z dětí si vymyslí svou novou identitu, svou roli, všichni společně naplánují svoji vesnici a vymyslí rostlinu, kterou spolu pěstují. V našem případě šlo o vesničku Nanebín, vše se točilo kolem rostliny jménem kukorožec úžasný a ve vesnici jsme měli starostu, kadeřnici, hospodskou, policistu, fotbalisty, ... Všichni se stali členy několika

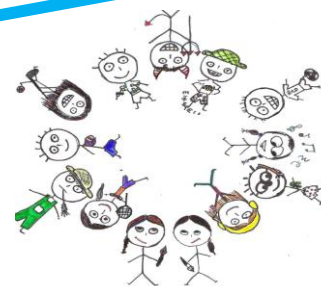

rodin a pomocí dramatizace si rodinky zkoušely sehrávat různé scény v rozličných fázích děje (setí, sklizeň, prodej plodiny, sestavování rodinného rozpočtu, zjištění, že jsme podepsali špatnou smlouvu a dostaneme málo peněz atd.). Šlo o to, aby pomocí prožití příběhu, hry „na něco“, děti hlouběji prozkoumaly téma vztahu k potravinám, k fungování zemědělství a lidem, které zemědělství živí, dále také nastavení světového obchodu, na němž je většina zemědělců závislá.

Na závěr, jako výstup z tohoto tématu, jsme točili animovaný film, kdy jsme se snažili k animacím použít pokud možno – anebo zejména – jen půdu (hlínu, kameny...) a plody. Radost z této činnosti myslím byla na výsledku znát!

Na závěr, jako výstup

Hana Trtílková

4. B TŘÍDA

Třídní projekt Naše třída, můj druhý domov

Tento třídní projekt měl dva cíle – stmelení třídního kolektivu a zároveň estetické vylepšení třídního prostoru. Během hodin jsme věnovali čas kolektivním hrám zaměřeným na socializaci, mluvili a snažili se učit vhodné komunikaci a zejména toleranci. Druhá část projektu vzešla jako požadavek od žáků – vymalovat třídu. V první fázi se řešila konkrétní podoba výmalby – po domluvě začali pracovat na dvou částech – společné a individuální. Žáci tvořili vlastní návrhy nejdřív na společnou obrazovou část a poté na individuální. Po výběru a konzultacích společně vytvořili třídní strom – jako symbol jednotnosti kolektivu.

Ve druhé
každý
své místo
vyhrazené
třídy, které
svým
motivem,
obrázkem.
pro
jedinečný,
ukazuje
rozdílnost

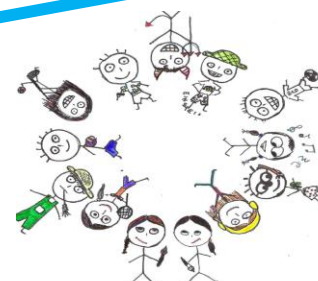

fázi si
vybral
z předem
části
vyzdobil
vlastním

Ten je
každého
osobitý a

každého

jedince. Během projektu děti spolupracovaly, učily se zodpovědnosti za svou práci a samozřejmě rozvíjely umělecké dovednosti jako tvorbu návrhů, míchání barev, práci se štětcem při bílení zdi a malbě na zeď, práci s vhodnou hudbou, sestřihávání videí a vytvoření prezentace - videa v počítačovém programu.

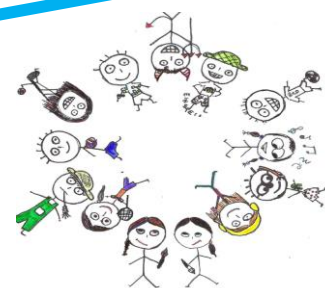

Výlet do Kateřinské jeskyně a procházka Moravským krasem

Dne 21. 6. 2018 byla třída 4. B na výletě v Kateřinské jeskyni a procházce v chráněné krajinné oblasti Moravský kras. V kateřinské jeskyni se žáci seznámili s druhy krápníků, pověstí o Kateřině a jejích ovečkách, vyzkoušeli si pravou jeskynní tmu. Po prohlídce pak společně zamířili údolím kolem říčky Punkvy a poté prudkým stoupáním až k Dolnímu můstku nad propastí Macocha. Vyzkoušeli si svou orientaci k krajině podle mapy a turistických značek a nakonec došli až k Hornímu můstku, kde je čekalo závěrečné občerstvení a odpočinek.

Romana Srbová

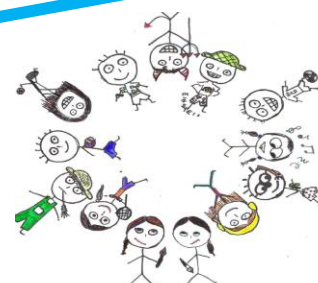
5. TŘÍDA

Projekt Rybičky ve třídě

Na začátku tohoto školního roku byla volba třídního projektu jednoduchá. Téměř všichni máme moc rádi zvířata a chtěli jsme nějaké mít i ve třídě. Volba padla na rybičky, jelikož snesou hluk ve třídě, nezapáchají (když se o ně člověk stará ☺), vydrží přes víkendy a kratší prázdniny bez krmení a našli se ochotní rodiče, kteří nám zapůjčili potřebné „vybavení“.

Přípravy nám zabraly docela dost času, ale dočkali jsme se a v listopadu se nám v akváriu proháněly první rybičky. Dařilo se jim, dokonce se nám i rozmnožily, a tak jsme se chtěli podělit o naše zkušenosti i s ostatními třídami. Na konci školního roku nás navštívily děti ze školek a z prvního stupně. Připravili jsme jim prezentaci o akvaristice a úkoly a hry, které by jim toto téma přiblížily.

Výlet do VIDA centra

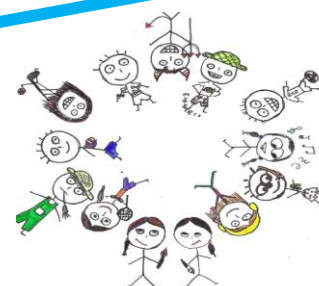
Společně se třídou 4. A jsme zavítali do Vida! Science centra v Brně. Největším zážitkem byl pro všechny objednaný výukový program s názvem Barevná chemie. Zde jsme si vyzkoušeli všelijaké pokusy a nevěřili byste, jaké barvy se různým mícháním dají vytvořit! Také jsme nechali

„vybuchnout sopku“ a na závěr si každý vyrobil a odnesl vlastní zkumavku s „kouzelným“ roztokem, který po protřepání změnil barvu. Na cestu zpět jsme mimo autobus pluli parníkem z přístaviště do Veverské Bítýšky.

Jana Jahorná

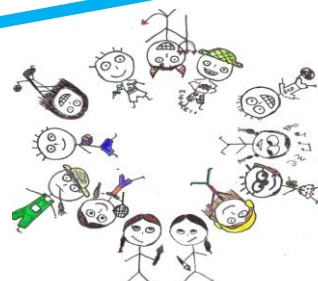
6. TŘÍDA

Ročníkový projekt

Tento rok jsme si my, šestáci, vybrali ročníkový projekt o vodících psech a nevidomých. Byli jsme seznámeni s paní Petrou, která má zrakové postižení, a s jejím vodícím psem Choppem. Také jsme si vyzkoušeli, jaké je to být nevidomý člověk a jak nevidomého člověka správně vodit. Na chodbách školy jsme měli obchůdek, kde jsme prodávali dárkové předměty do brněnské školy pro výcvik vodících psů. I příští rok v projektu budeme nadále pokračovat.

Nikola Jandásková

Výlet k Pilské nádrži

Náš výlet začal dne 19. 6. 2018 v Tišnově. Cílem byl kemp Pilák u Pilské vodní nádrže. Z Tišnova jsme se přepravili vlakem do Žďáru nad Sázavou, odtud jsme pokračovali pěšky. Po cestě jsme navštívili Muzeum nové generace ve Žďáru nad Sázavou. Potom jsme pokračovali do kempu, kde jsme se ubytovali. Poté následovala vodní bitva a hraní dalších her.

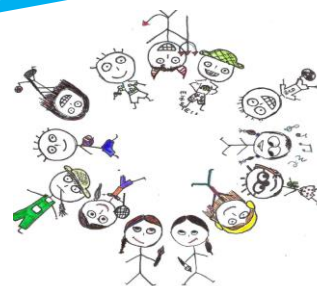
Další den jsme se vydali na výlet po okolí Žďáru, až jsme došli k rybníku Velké Dářko. Po návratu jsme se šli vykoupat do Pilské nádrže.

Poslední den našeho výletu jsme strávili ve Žďáru, kde jsme se šli podívat na kostel

sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře. Poslední zastávkou našeho výletu byla Laser game, na kterou jsme se moc těšili a také jsme si ji užili. Potom následovala cesta na nádraží, odkud jsme se vrátili vlakem zpět do Tišnova, unavení, ale šťastní, jelikož se nám výlet moc povedl a líbil.

Michaela Müllerová, 6. třída

7. TŘÍDA

Projekt Stavíme most mezi generacemi

V rámci tohoto projektu navštěvujeme pravidelně každý měsíc Domov sv. Alžběty, který se nachází na Žernůvce. Tento nápad jsme přebrali od minulých devátáků a trvá už víc jak 6 let. My jsme do něj zapojení již 3. rokem.

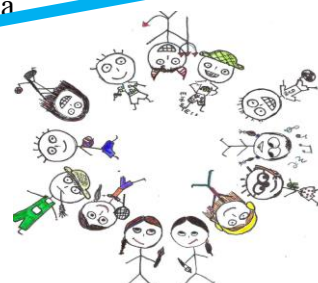
Na Žernůvku se snažíme jezdit každý měsíc, bohužel nám to tento rok velmi zkomplikovala

doprava. I tak jsme toho ale stihli vyrobit poměrně dost. Vytvářeli jsme kalendáře, vánoční ozdoby, cukroví, předposlední návštěvu jsme spojili se Dnem Země, kdy jsme si s klienty zahráli obrovské Člověče, nezlob se! A poslední návštěva se nesla v duchu sportování, kdy jsme po dvojicích žák – klient soutěžili v nejrůznějších sportovních disciplínách. Projekt nás velmi baví, a proto v něm budeme rádi pokračovat i příští rok.

Gabriela Juříčková a Karolína Kolářová

Z názorů žáků:

- Tento projekt nám přináší možnost komunikovat se staršími lidmi a navíc během něho zjišťujeme, jak se k nim máme chovat.
- Sbližujeme se tak se starší generací, připadáme si užiteční.
- Dáváme radost starým lidem a baví nás to.
- Líbí se nám, jak se klienti s radostí zapojují do nejrůznějších aktivit a jak si aktivity s námi užívají.
- Nezapomenutelné jsou vtipy a historky pana Papouška.
- Baví nás odvázet klienty po aktivitách na pokoje.
- Super je, že se neučíme.
- S některými klienty se pracuje hůře, protože špatně slyší, mluví nebo vnímají, takže se od nás vyžaduje velká trpělivost.
- Největší překážkou pro nás byla letos doprava.
- Líbí se nám poznávat nové lidi.
- Učíme se také vyrábět nové věci, které následně můžeme tvořit i doma
- Nejlepší je to, jak jsou šťastní, když nás vidí.

Výlet do RS Pod Templštným

V letošním roce se sedmáci vypravili na třídní výlet do Rekreačního střediska Pod Templštným. Každý den statečně absolvovali pětakilometrovou cestu mezi Biskoupkami, odkud jezdil autobus, a kempem (někdy dokonce dvakrát – tam i zpět), která sice vedla většinou lesem, ale i tak byla v tom teple poměrně náročná. Odměnou jim bylo koupání v bazénech, které ke kempu patřily rovnou dva, výborné jídlo, jež nám nachystaly velice příjemné paní kuchařky, výlet na zříceninu Templštejna, kde překonávali svůj strach z výšek a lezli po prudkých schodech, zábavné a dobrodružné aktivity v Permoniu a samozřejmě i hry, pomocí nichž pracovali na stmelování kolektivu a rozšiřování vlastních dovedností – fyzických i psychických. Počasí bylo úžasné, a tak se výlet více než vydařil! A jaké jsou jejich postřehy?

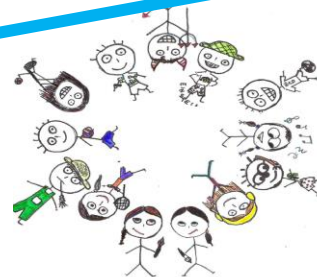

- Super bylo, že nám z Biskoupek odvezli velké batohy, takže jsme se nimi nemuseli tahat!
- V kempu není signál! Vybavení je ale skvělé, líbila se nám hřiště a možnost půjčování míčů.
- Bazén byl velký, těsně u kempu, jen nebyl úplně nejčistší.
- Chatky byly staré a celé popsané, dost často sprostými nápisy, chyběla

v nich zásuvka.

- Ve sprchách netekla teplá voda, navíc jsme v nich neměli soukromí.
- Okolo byla krásná příroda, ale cesta z kempu v tom horku byla úmorná, navíc nás otravoval kolem řeky hmyz.
- Personál střediska byl velice příjemný, super byl obchod, kde jsme si mohli koupit limonádu a pan prodavač byl taky moc fajn!
- Jídlo bylo vynikající, především hamburgery.
- Vyhovovala nám pozdější večerka
- Byla tam sranda a super hry!

Jitka Eliášová

8. TŘÍDA

Projekt Pořádání sportovních turnajů

Celoročním projektem žáků 8. třídy ve školním roce 2017/2018 bylo pořádání sportovních turnajů. Cílem projektu bylo naučit se organizovat a řídit turnaje ve sportovních hrách, podporovat zdravou soutěživost a povzbuzení k lepším sportovním výkonům. Nedílnou součástí realizace projektu bylo také aktivně se podílet na svém zdraví.

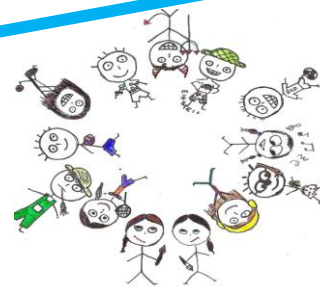
Všichni žáci školy měli možnost pravidelně se setkávat, společně prožít sportovní zážitky a navázat bližší kontakt s jinými třídami. Téma bylo propojeno nejen mezi ročníky, ale také mezioborově. V předmětu osobnostně sociální výchova vznikala idea ročního projektu, propagace, byl zde prostor pro otevřenou komunikaci a reflexi. V rámci tělocviku a sportovních her si žáci dávali dohromady souvislosti s profesionálním sportem, což se jim hodilo při tvorbě prezentací nebo sportovního pavouka a ukotvili si pravidla míčových a jiných her. Ve výtvarné výchově si zase žáci rozvinuli svou kreativitu a invenci při vzniku diplomů a plakátů na počítači, nebo když modelovali medaile z keramické hlíny.

Celkem proběhlo pět turnajů. 28. 11. 2017 se konal turnaj ve fotbale pro první i druhý stupeň. 1. 2. 2018 proběhl stolní tenis pro druhý stupeň a zapojili se také učitelé. 1. 3. 2018 se konalo v nově zrekonstruované tělocvičně Okresní kolo v minipřehazované, kterého se zúčastnili žáci 4.-5. tříd. Žáci 8. třídy byli rozhodčími a také zorganizovali v rámci 6. vyučovací hodiny turnaj

druhého stupně. 28. 3. 2018 se konal turnaj ve vybíjené a posledním a nejoblíbenějším sportovním tematickým dnem se stal western, který se konal 1. 6. 2018 na den dětí. Sportovního ducha v sobě nezapřela žádná třída a všichni v týmu podněcovali skvělou fandící atmosféru a sportovní dny si užili.

V rámci vzájemné reflexe na konci školního roku kvitovali žáci 8. ročníku pozitivně společně strávený den jinak – sportovně, dobrou organizací, zapojení prvního i druhého stupně a posílení vědomí, že jsou sportovní třída. Možná negativa shledávali v nevyrovnaných funkcích, náročnou organizací a v tom, že nemohou hrát všichni žáci ze třídy. Celkovým přínosem pro ně bylo zlepšení se ve sportu nejen fyzicky, ale také vědomostně, zdravý pohyb, spolupráce a nabytí mnoha nových zkušeností. Velké díky patří také Žákovskému parlamentu, který se na organizaci sportovních dnů spolupodílel.

Školní výlet – Milovy

Ve středu 20. 6. vyrazili žáci 8. třídy na školní výlet na Milovy nedaleko obce Sněžná. Na Milovy jsme dorazili v 11.01 a šli rovnou do kempu, kde jsme si postavili stany. Po svačině jsme vyrazili na šlapadla na Mílovský rybník a také jsme se koupali.

Odpoledne jsme strávili vycházkou na Samotín. Zde je hospůdka s domácími koláči a Jarošův kámen, který připomíná výkony Radka Jaroše, místního výborného horolezce. V okolí samotínských luk se také natáčel film „Obušku, z pytle ven!“ Odtud jsme dále došli k Drátenické skále a večer jsme si za doprovodu dědečka Gabči Horákové uvařili guláš v kotlíku.

Ve čtvrtek 21. 6. dopoledne jsme hráli na vyhrazeném území u kempu vlajkovanou a po obědě hlasovali pro jednu ze tří variant pěšího výletu. Žáci si odhlasovali výlet na Malínskou skálu, která je jednou z nejkrásnějších skal Žďárských vrcholů. Od Mílovského rybníku jsme vyrazili po zelené značce. Po 1,5 km mírného stoupání po silnici jsme dorazili k rozcestníku, který nás dále vedl po červené. Odtud jsme stoupali asi kilometr dlouhou pěšinou v lese až k

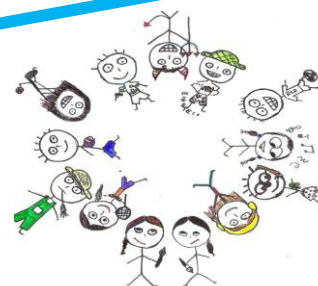
Malínské skále (811 m). Z Malínské skály se nám nabízely pohledy do hlubokého údolí, ale také k nám přicházela bouřka a prudký déšť. Proto se rychle vracíme do kempu a doufáme, že nemáme promočené stany. Déšť se však rychle roztrhal a brzy vyšlo k pozdnímu odpoledni slunce. Někteří žáci se rozhodli jít opět na šlapadla a ostatní připravovali grilovanou večeři – naložené hermelíny, brambory a špekáčky.

V pátek 22. 6. se poměrně ochladilo, ale to nás neodradilo od společenských her. Zahráli jsme si opět vlajkovanou, ale tentokrát v lese a našli u toho i nějaké houby

a borůvky. Po obědě jsme sbalili stany a vyrazili na zastávku. V 16. 25 jsme dorazili do Tišnova a společně se rozloučili. Školní výlet se nám vydařil a těšíme se na další společně strávené chvíle.

Jana Zouharvá

9. TŘÍDA

Projekt spolupořádání akcí

Když jsme na začátku školního roku plánovali, co by mohl být náš celoroční projekt, zjistili jsme, že nás čeká spousta náročných a důležitých aktivit (včetně strašáka v podobě přijímacích zkoušek). Proto jsme se s paní ředitelkou domluvili, že naším projektem bude organizace a plánování několika „menších“ školních akcí. Ovšem žádný med pro nás nebyl.

V podstatě celé první pololetí školního roku jsme se kromě učení věnovali plánování školního plesu, který jsme se tentokrát rozhodli ladit do barev více než duhových. Ples se uskutečnil 19. ledna 2018 a kromě hudebního doprovodu v podobě kapely J-Band, která již tradičně ples hudebně doprovází, se návštěvníci mohli těšit na břišní tanečnici, devátácké půlnoční překvapení, které sklídilo velké ovace, a speciální ohňostroj.

Po plesu jsme se věnovali zejména přípravě na přijímací zkoušky. Ty jsme si v dubnu a v květnu úspěšně odbyli a mohli jsme plánovat další akce. Naší velkou povinností bylo psaní ročníkových prací. Již v únoru jsme si každý zvolili téma, kterému se v rámci ročníkové práce chceme věnovat, protože je nám z nějakého důvodu blízké. Poté jsme tuto záležitost na nějakou chvíli nechali spát a probudili je až po přijímačkách.

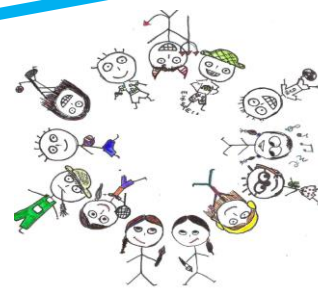
Mezitím jsme 12. května zorganizovali tzv. Férovou snídani – piknik na podporu fairtraidových, ale i lokálních pěstitelů. Akce proběhla ve školní zahradě, jelikož nám vyšlo nádherné počasí.

Jelikož odevzdání „ročníkovek“ a jejich obhajoba se kvapem blížila, všechny volné chvíle jsme věnovali jim.

Nesmíme také zapomenout na tradiční a velmi důležitou povinností žáků deváté třídy, což je patronát nad žáky první třídy. Takto jsme společně během celého školního roku prožili celou řadu hezkých chvil. Například prohlídku Deblína, společné snídání, sázení krokusů, vítání jara nebo pasování na čtenáře.

Doufáme, že tyto akce přispějí k tomu, že se na nás bude v dobrém vzpomínat. A naopak my jsme rádi, že jsme se plánováním a organizací hodně naučili.

Výlet do Ústeckého kraje

Letos jsme se v rámci třídního výletu vydali až do dalekého Ústeckého kraje. Rozhodli jsme se totiž, že týden vyhrazený na třídní výlety využijeme naplno, a když už se jedná o téměř poslední strávené chvíle, chceme být spolu co nejvíce. Zároveň jsme spojili příjemné s užitečným. Delší dobu jsme totiž měli v plánu navštívit Památník Terezín a jednodenní výlet by byl nejen nákladný, ale také velmi časově i fyzicky náročný.

Naše putování jsme započali v Tišnově, odkud jsme přes Kolín a Litoměřice doputovali až do místa našeho ubytování – malé, ale malebné vsíky s názvem Třebušín. Bydleli jsme v nenápadném zámečku, který ještě v 90. letech sloužil jako zámecký hotel. Zvenku zámek působil poměrně skromným dojmem, ovšem poté, co jsme se ubytovali, jsme zjistili, že jeho prostory jsou velkorysé, a to jak vnitřní, tak vnější v podobě zámeckých zahrad. Byli jsme ubytováni ve dvou až čtyřlůžkových pokojích s vlastním sociálním zařízením, což jsme velmi uvítali.

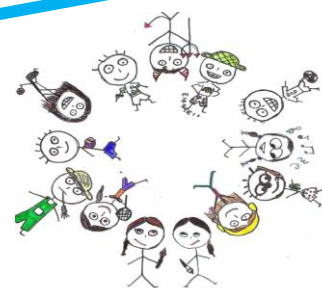

Po pěti hodinách cesty jsme si v klidu vybalili, osvěžili se a odpoledne jsme vyrazili na krátký

pěší výlet na zříceninu hradu Kalich, který se nachází v nadmořské výšce 523 m n. m. Ten nechal roku 1423 vystavět samotný Jan Žižka z Trocnova. Tato tvrz byla jediným Žižkovým soukromým majetkem. Po jeho smrti byl hrad několikrát dobyt a od konce 15. století začal chátrat. V 19. století se objevily snahy o jeho obnovu, ty se ale

bohužel nevyplnily, a tak dále chátral až do dnešní podoby. Od roku 1958 je chráněn jako kulturní památka České republiky. Večeři měli v režii devátáci. K její přípravě měli k dispozici prostory vskutku královské. Naplánovali si špagety s rajčatovou omáčkou, a jelikož samoobsluhu jsme měli k dispozici přímo ve vsi, navíc hned naproti zámku, vše potřebné jsme si nakoupili až na místě. Večeře se podávala venku a moc jsme si pochutnali. Pak už jsme si jen užívali sebe navzájem, hráli deskové hry, povídali si a poměrně brzy jsme ulehli do zámeckých postelí.

Ráno jsme si každý individuálně nakoupili snídaně v již zmiňované blízké samoobsluze, nachystali jsme si svačiny a mohli jsme vyrazit na pěší výlet do

čtrnáct kilometrů vzdálené vsi s názvem Zubrnice, kde se nachází nejmladší skanzen v České republice. Cesta byla velmi náročná, protože bylo velké teplo, navíc jsme zdolávali jeden kopec za druhým. Prohlídka skanzenu tak byla vítaným, ale poněkud náročným cílem. Nejvíc jsme si užili prohlídku zdejší bývalé školy, jelikož jsme si mohli konečně sednout. Po prohlídce jsme nasedli na autobus a opět se dopravili do Třebušína. Byli jsme tak unavení, že jsme si po příjezdu všichni do jednoho dali rychlou sprchu a na tři hodiny zalehli do peřin.

Večer na nás čekala odměna v podobě domácí pizzy. Michal se totiž už po příjezdu z výletu obětoval a z posledních sil zadělal na těsto. Večer jsme si pak každý nebo ve dvojici svou pizzu ozdobili dobrotami, které máme rádi, a s chutí jsme do sebe nasoukali půlku pizzy (někteří jednu celou nebo více ☺).

Předposlední den jsme vyrazili (tentokrát už rovnou autobusem) do Terezína. Tam jsme nejprve navštívili tzv. Malou pevnost Terezín. V době první světové války zde byl vězněn srbský student Gavrilo Princip, člověk, který v Sarajevu zastřelil následníka rakousko-uherského trůnu Františka Ferdinanda D'Este a jeho choť Žofii. Tento čin se stal záminkou k vypuknutí první světové války. Nicméně Malá pevnost se do našich dějin nechvalně vepsala jako věznice gestapa. Zde byli vězněni a mučeni zejména čeští vlastenci a členové ilegálního odboje. Poté jsme se přesunuli do prostor tzv. Velké pevnosti, která v době druhé světové války sloužila jako židovské ghetto poté, co byli všichni původní obyvatelé nuceně vystěhováni a do prostor města byli dopravováni a zavíráni nejprve židé z protektorátu a později z celé Evropy. Ghetto sloužilo jako tzv. tranzitní tábor – bylo přestupní stanicí před cestou na východ, tedy na téměř jistou smrt.

Tento výlet nás velmi vyčerpal nejen psychicky, ale také fyzicky. Bylo totiž velmi dusno, a tak jsme opakovali scénář předchozího odpoledne – sprcha a peřiny. Večer jsme velmi uvítali, že nám z předchozího dne zbylo kynuté těsto. Část zájemců povečeřela opět pizzu, druhá část si pochutnala na povidlových knedlicích.

V pátek jsme si pobalili věci, uklidili ubytování a vyrazili na dlouhou cestu. Myslím, že nemluví jen za sebe, když napíšu, že jsme si výlet velmi užili. Hodně jsme se toho o sobě samých i sobě navzájem dozvěděli a trochu nás mrzí, že takto pohromadě a na delší dobu jsme se sešli už naposled. Nezbyvá nám, než si slíbit, že se budeme snažit být i nadále v kontaktu.

Pavλίna Rohanová

